

2. liga : Náchod - Lípa (reportáž z 2. kola)

Po 3 týdnech jsme znovu hráli doma proti velmi silnému týmu Lípy. Nastoupili jsme se dvěma změnami v sestavě a očekávali na většině šachovnic vyrovnaný boj, soupeř měl výraznou ELO převahu pouze na 7. a 8. desce. Autor reportáže zasedl k šachovnici, a protože výrazně pokazil zahájení, neměl čas sledovat jednotlivé partie a komentáře se odvíjí pouze od počítačových náhledů a poznámek spoluhráčů. Soupeř již brzy po zahájení nabídl remízy na 1., 3. a 5. šachovnici, kde hrál černými a to vše podpořil i nabídkou remízy na 2. šachovnici, kde jsme měli ELO převahu. Vykládám si to tak, že si tým z Lípy zřejmě nepříjel zahrát šachy, ale vyhrát zápas - 2.liga není holt krajský přebor.

Pokud jsme měli v zápase úspěch, bylo nutné se vyvarovat zbytečných chyb a naopak proměňovat nabídnuté šance. Jak z výsledku patrně, ani jedno se nám k naší spokojenosti nedařilo a nakonec jsme podlehlí dost vysoko, i když průběh zápasu tak jednoznačný nebyl. O výsledku zápasu rozhodovali partie na 1., 4., 5. a 7. šachovnici, o kterých se zmíním podrobněji. Pojdme ale popořadě. Poměrně brzy byl uzavřen smír na 2., a 3. šachovnici a Michal na 6. šachovnici se také poměrně brzy dostal pod tlak soupeře a musel kapitulovat.

Na 7. šachovnici nastoupil Ota proti silnému soupeři a ze zahájení vyšel s mírně lepší pozicí, kterou mohl podpořit ziskem pěšce d6 ve 14. tahu (namísto tahu c5). I nadále však měl prostorovou převahu a stál lépe, bohužel však sebral v 19. tahu na b7 pěšce koněm a ne střelcem a pozice se krátkodobě srovnala, ale již po 20. soupeřově tahu stál Ota opět jasně lépe. Nicméně po několika nepřesných tazích se Otovi převahu 2 pěšců nepodařilo udržet a pozice se vyrovnala. Další šanci nabídl soupeř svým 27. tahem a po Db6 (namísto zahraného Dxa5) mohl stát bílý opět jasně na výhru. Nicméně stalo se Dxa5 a soupeř již svoji převahu dokázal zkušeně realizovat. Škoda několika nevyužitých možností, šance na bod zde s ohledem na předvedenou hru obou soupeřů rozhodně byla.

David na 4. šachovnici velmi brzy vyrovnal hry a získal aktivní pozici, ve které určoval další průběh hry, soupeř se trpělivě bránil a Davidovi se nepodařilo svoji pozici dále zesílit. Naopak nepřesně vyměnil své věže za dámu a velmi brzy na to musel kapitulovat. I zde byla reálná šance na 0.5 bodu.

Podobně vyrovnaně probíhala i partie na 5. šachovnici, kde se žádnému ze soupeřů nepodařilo získat větší výhodu, bohužel však Honza ve 32. tahu ve zcela rovné pozici zapomněl na ústupové pole pro svého střelce na g5 a dále již soupeř v pohodě dovedl partii do vítězného konce.

Na první šachovnici se odehrála velká bitva nejlepších hráčů obou mužstev. Bílý v zahájení obětoval pěšce za iniciativu, ale černý se přesně bránil a zjednodušoval pozici, až se mu podařilo přejít do jasně lepší věžové koncovky. I v této pozici však bílý našel určitou protihru, a pokud by v 56. tahu zahrál Kg7 (namísto Vf6), partie by s největší pravděpodobností skončila nerozhodně. Bohužel však po Vf6 byla pozice lepší pro černého, kterému se nakonec po dalších téměř 90 tazích podařilo zvítězit – heroický výkon od obou hráčů.

Nakonec jsem si nechal vlastní (ne)představení, mottem 4 hodinové „tragikomedie“ bylo, jak může soupeř opakovaně odmítat vyhrát svou partii. To, co se dělo za šachovnicí, se nestává často, a proto si dovoluji podrobnější komentář. Zřejmě pod vlivem tragického výkonu na OPEN HK jsem začal kupit chyby od samého začátku. To, že jsem již v 5. tahu namísto e6, zahrál Da5+ byla sice nepřesnost, ale

dalo se s tím žít. První hrubka přišla v 11. tahu, kdy jsem naprosto nepochopitelně zahrál Jc6 (namísto Jf5 s dalším h5). Po soupeřově f5, se mi pozice začala sypat jako domeček z karet, což jsem ještě umocnil velkou rošádou s návazným uvolněním sloupce „c“ pro soupeřův útok. Nevyužil jsem ani dílčích možností na eliminaci tlaku soupeře (např. 18.exf5 s dalším 19...Jg6) a po 25 tazích stál soupeř jasně lépe (cca + 2) s dvěma pěšci navíc (V+S+J, později jen S+J na každé straně) a hodinou času oproti mým 5 minutám a nulovým šancím na jakoukoliv protihru. Soupeř si byl tak jist rychlým vítězstvím (cca + 3), že ve snaze zjednodušit pozici a rychle vyhrát mi lacině nabídl zisk jednoho pěšce s alespoň jakousi možností protihry, pořád stál však jasně lépe (+ 1.5). Hrál jsem na 30 sekundách vabank (o mém rozpoložení vypovídá i fakt, že jsem si ani po 40 tazích neuvědomil přidání 30 minut a pokračoval jsem ve hře jako kdyby mi každý tah hrozilo překročení času), a proto asi soupeř se svými 50 minutami přistoupil na rychlé tempo a po 43. Sg5 (namísto d7) bylo z +6 pro bílého najednou srovnáno. Okamžitě jsem ale kontroval a namísto a4, jsem zahrál Kxc3 a opět to bylo +4 pro bílého. Soupeř se nenechal zahanbit a hned dalším tahem d7, se pozice opět srovnala. Aby toho nebylo málo, soupeř pokračoval d8D a najednou to již bylo -6 a já jsem svou první a jedinou šanci již v pohodě využil..... Tolik chyb za šachovnicí v jedné partii už asi dlouho neuvidím.

Takže co říci na závěr – prohra 2: 6 je dost vysoká, ale objektivně jsme v zápase tahali za kratší konec. Ukazuje se však, že na rozdíl od našeho účinkování ve druhé lize před dvěma lety máme šance svádět vyrovnané souboje a lze jen doufat, že i štěstěna se k nám v příštích zápasech přikloní a dokážeme nějaké body získat, rozhodně boj o záchranu není po prvních dvou kolech ztracený.

Autor reportáže : Petr Šobotník